

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af investeringsfondsloven og etableringskontoloven. (Ophævelse af adgang til forlods afskrivning på kommanditanparter).

(Lovforslag nr. L 52. Fremsat 4/12 79. Første behandling 7/12 79. Betænkning 17/12 79).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Anders Poulsen (V):

Dette lovforslag bygger på en aftale mellem socialdemokratiet og venstre fra juni 1979, men jeg vil gerne til indledning sige, at ministerens lovforslag går langt videre end denne aftale; det er også blevet tydeliggjort under udvalgsarbejdet. Som lovforslaget nu er udformet, hvor man helt forbyder anvendelse af sådanne indskud til køb af anparter, vil det begrænse opsparingslysten og investeringsmulighederne.

Det er tydeligt fremgået under udvalgsarbejdet, at en gennemførelse af forslaget vil medføre – og det er måske noget af det værste – at mange borgere, som har bundet beløb på investeringsfonds og etableringskonti med henblik på anskaffelse af kommanditanparter vel at mærke i overensstemmelse med de gældende skatteregler, fratages muligheden for at få de hensatte beløb frigjort til forlods afskrivning. Virkningen vil i mange

tilfælde blive, at de nævnte borgere underkastes de hårde efterbeskatningsregler.

Det er også kommet tydeligt frem under udvalgsarbejdet, at der er et andet område, hvor denne lovgivning griber for stærkt ind. Mange steder i landet er der i de senere år ved et samarbejde f.eks. mellem lokale erhvervsråd og kommuner opført værkstedsbygninger, industrihuse til udlejning, som en vigtig del af lokalsamfundets erhvervsfremmende aktiviteter. På landsplan er der på denne måde skabt mange arbejdspladser på kommanditselskabsbasis. Disse sunde og gode initiativer bringes til ophør ved gennemførelse af ministerens lovforslag.

For at modvirke disse skadelige virkninger har venstre og det konservative folkeparti stillet ændringsforslag nr. 1. Dette ændringsforslag er tiltrådt af fremskridtspartiet. Ændringsforslaget tilvejebringer parallelet imellem de almindelige afskrivningsregler og reglerne om forlods afskrivning på kommanditanparter efter investeringsfonds- og etableringskontolovene, hvilket i øvrigt vil skærpe reglerne om kommanditisters adgang til frigivelse af henlæggelser til forlods afskrivning, men kun således, at frigivelse og dermed forlods afskrivning i lighed med de almindelige skattemæssige afskrivninger begrænses til det beløb, som kommanditisten hæfter for.

Dette ændringsforslag går således ud på at begrænse den forlods afskrivning efter investeringsfondsloven og etableringskontoloven, når en skatteyder anskaffer et afskrivningsberettiget aktiv ved investering på kommanditbasis. Hvis en kommanditists hæftelse i et kommanditselskab f.eks. er begrænset til 75.000 kr. og anparten i afskrivningsberettigede aktiver f.eks. udgør 200.000 kr., vil man efter vores ændringsforslag kun kunne frigive indtil 75.000 kr. til forlods afskrivning. Foretages fuld forlods afskrivning med 75.000 kr., kan der ikke på ny afskrives, før den såkaldte fradragskonto udviser en positiv saldo, f.eks. som følge af overskudsandele, der forbliver indestående i virksomheden.

Jeg vil gerne anbefale dette ændringsforslag til vedtagelse og i den forbindelse sige, at det i modsætning til ministerens ændringsforslag bevarer det positive i den omhandlede lovgivning: ændringsforslaget sikrer i tilstrækkelig grad mod de u hensigtsmæssige virkninger.

Hagen Hagensen (KF):

Da vi behandlede dette lovforslag ved første behandling, sagde jeg, at jeg var rede til at drøfte, om der kunne findes en rimelig afklaring af forholdene, således at man undgik at ødelægge den gode ordening, der har været gældende hidtil, og som har gået ud på, at man kunne benytte henlæggelser af investeringsfondsmidler og etableringskontomidler til forlods afskrivning på kommanditanparter, men jeg gav også til kende, at der sikkert var forhold, der skulle ændres på. Ministeren har blot ikke villet være med til noget heraf, men det viser sig jo, at der fra den tid, hvor der var en SV-regering, har været drøftet planer om, hvordan man kunne lave en afklaring af forholdene, og det er da også det, som giver sig udtryk i ændringsforslag nr. 1, som vi stiller sammen med venstre og andre, og som vi synes løser forholdene på en sådan måde, at man ikke slår noget i stykker, men kan klare løsningen af en række seriøse opgaver, hvortil kommanditselskaber har været brugt.

Hvis man ikke følger det, vi vil med dette ændringsforslag, kommer man til at slå noget i stykker og rammer en lang række borgere, der har regnet med, at de kunne anbringe deres penge til senere brug på den måde, som hidtil har været gældende. De kommer i klemme, og det kan der ikke være nogen grund til at forårsage. På den anden side synes vi heller ikke, at der skal være den måske for rigelige adgang til forlods at afskrive, som der hidtil har været.

Alt i alt kan jeg slutte mig til ændringsforslag nr. 1 og de bemærkninger, der er gjort derom af venstres ordfører, som i øvrigt findes i betænkningen. Vi anbefaler, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1.

Erlendsson (FP):

Venstres ordfører nævnte ordet hensigtsmæssigt i forbindelse med denne lovgivning, og de konservatives ordfører sagde, at der var ting, der ikke var rimelige, og så spørger man sig selv, hvad det er, der ikke er hensigtsmæssigt, og hvad det er, der ikke er rimeligt.

I denne situation er det hensigtsmæssigt, at så mange penge som muligt kan investeres i erhvervene og skabe flere arbejdspladser og skabe større produktion. Det er det, der er

hensigtsmæssigt og rimeligt i den nuværende situation, men det opfyldes hverken med regeringens forslag eller med de ændringsforslag, som venstre og konservative har stillet, og som vi har tiltrådt, fordi det er en mildning af det indgreb, som man fra regeringens side ganske uhensigtsmæssigt vil gennemføre.

Under første behandling sagde hr. Rahbæk Møller, at jeg talte om forskudsafskrivning i stedet for forlodsafskrivning. Jeg håber, hr. Rahbæk Møller nu har gennemlæst fortrykket og set, at jeg talte om forlodsafskrivning. Men jeg forstår godt, at hr. Rahbæk Møller kan være i tvivl, når han ikke hører rigtigt efter, og jeg kan ikke forlange, at nogen skal høre efter hvert ord, der bliver sagt herinde. Men så skal man også lade være med at kritisere.

Det, jeg talte om, var nemlig den frygt, der er hos erhvervene, hver gang der kommer et nyt lovinitiativ og specielt fra denne regering; så frygter man straks det værste. Man ved nemlig, hvad denne regerings erhvervsvenlighed går ud på: den går ud på at begrænse udbytte og at gøre det mindre attraktivt at investere i erhverv, ud fra en balancegang, som er omvendt af, hvad den burde være.

Derfor protesterede man voldsomt fra Frederikshavn, hvor man efter de antydninger, der var kommet fra skatteministeren, troede, at det finansieringsgrundlag, som var grundlaget for den store værftsindustri i Frederikshavn, hvor 4.500 mennesker er afhængige af værftsindustrien, nu skulle fjernes, og jeg nævnte, hvilke tal det drejede sig om for de enkelte industrier og tilknyttede industrier. De er så meget mere ængstelige for det, som de ved, at der har været intimt samarbejde med venstre i 13 måneder, hvor de var i koalitionsregering, og husker tilbage på dengang, da venstre i 1974 også ville lefle for misundelsen hos dem, der talte om trusserederier og trusseredere.

Derfor blev de bange igen, da dette nye lovforslag nu kom, og med god grund, for det, man særlig hæfter sig ved, er kommanditselskaber, som er en meget anvendt finansieringsform også inden for skibsbygningsindustrien. Så fik man heldigvis den besked – om den nu var rigtig eller ikke rigtig – at det, skatteministeren havde tænkt på, ikke var forskudsafskrivninger, men kun forlodsafskrivninger.

[Erlendsson]

Men sådan er erhvervs klimaet her i landet nu: hver gang der tages et nyt lovinitiativ, farer alle sammen i rædsel, fordi man frygter det værste.

Det er sørgeligt, at det er kommet hertil, specielt da denne regering jo skulle røgte interesserne for deres kernevælgere, som er beskæftiget bl. a. i værftsindustrien, og som en tidligere socialdemokratisk regering har taget alle mulige hensyn til og netop lavet særlig gode investeringsmuligheder for. Det er den lille diskriminering, der foregår nu med denne lovgivning om at begrænse mulighederne for forlods afskrivning, når det drejer sig om en finansieringsform, der har været meget anvendt bl. a. og især inden for skibsbygningsindustrien.

Fra Erhvervsrådet for Rødekro og Åbenrå er der kommet udmærkede bemærkninger til dette lovforslag, specielt hvad angår brugen af etableringskonti, og jeg tillader mig at citere:

»Disse etableringskonti gælder alle skattepligtige op til en levealder på 40 år, og man må finde det usandsynligt, at folketinget ved vedtagelsen af loven skulle have været overbevist om, at alle på 40 år eller derunder var potentielle iværksættere af egen virksomhed, subsidiært at alle, der ville benytte ordningen, ville iværksætte egen virksomhed. I så fald ville det være et udtryk for en usædvanlig uheldig fejlbedømmelse, og i så fald er lovforslaget et uheldigt udtryk for efterargumentation, forudsat at der bag lovforslaget ikke ligger politisk-ideologiske motiver.«

Hvad der naturligvis gør. Det er den eneste baggrund for fremsættelsen af dette lovforslag.

Fremskridtspartiet vil stemme for det ændringsforslag, som er stillet af V og K, som vi har tiltrådt, og vi vil stemme imod de ændringsforslag, som er stillet af ministeren for skatter og afgifter.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg bemærkede godt, at hr. Erlendsson hverken brugte ordet »forskudsafskrivninger« eller »forlodsafskrivninger« i sit indlæg under første behandling, men det, han talte om, var de reaktioner, der opstod i erhvervslivet, da der gik rygter om, at regeringen ville fjerne forskudsafskrivningerne, og som for-

svandt, da det blev klart, hvad der lå i regeringens forslag. Samtidig bemærkede jeg også, at hr. Erlendsson overhovedet ikke kom ind på, hvad det fremsatte forslag overhovedet handler om. Derfor sagde jeg det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Noget ansvar for hr. Rahbæk Møllers opfattelsesevne kan jeg jo ikke have, men det glæder mig, han nu er klar over, hvad sagen drejer sig om.

Bollmann (CD):

Jeg har tidligere nævnt, at centrum-demokraterne har været indstillet på at forsøge at vise lidt velvilje over for visse af de skatteforslag, der er til behandling her i disse dage, selv om vi vidste, det var svært. Det har vi sagt, fordi vi troede på, at regeringen ville gennemføre en virkelig opbremsning af lønudviklingen, og så kunne der jo godt være grund til at bremse op på visse andre områder, bl. a. nogle af dem, vi taler om her.

Nu kender vi så nogenlunde det endelige resultat, og vi ved, at det er blevet noget udvandet: der vil ikke komme den nedgang i omkostningsniveauet, som vi havde håbet. Derfor må vi fortsat betragte flere af disse forslag, bl. a. dette her, som ensidigt rettet mod erhvervslivets muligheder for at fremskaffe kapital.

Vi er villige til at støtte en ændring af reglerne, sådan at der skabes ligestilling med de almindelige afskrivningsregler. Det finder vi vil ske med ændringsforslag nr. 1, og det har vi i sinde at stemme for, hvorimod vi vil stemme imod de ændringer, regeringen har stillet forslag om.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er som nævnt ved første behandling enige i forslagens principper, men jeg er nødt til at sige, at jeg er meget betænkelig ved den skadelige virkning, som forslaget kan have for visse initiativer, som bl. a. kommuner oppe i min egn har foretaget for at skabe en erhvervsmæssig udvikling i de svage erhvervsområder, som vi jo har så rigeligt mange af oppe hos os. Jeg er nødt til at nævne, at det i Løgstør-Nibe-området lykkedes at skabe flere arbejdspladser ved at udnytte

[Arne Bjerregaard]

denne lovgivning – det erkender jeg – bl. a. ved først at bygge industrihuse og bagefter få virksomheder til at fungere i disse huse. I øjeblikket, hvor det jo ikke har virket mere end et par år, er det da sådan, at vi i disse to kommuner har fået 50 ansatte ved nye virksomheder. Nu lyder det selvfølgelig i sammenhæng med andre store virksomheder ovre i København af lidt med 50, men i vores tyndt befolkede område betyder det meget at få 50 mere beskæftiget i en lille kommune.

Derfor er vi meget kede af, at ministeren ikke kunne imødekomme os så langt, at man sagde: vel, vi må ændre det sådan, at der ikke bliver frigivet midler til forbrug, for det er ikke meningen med disse henlæggelser og disse konti, men hvis det blev lavet sådan – og det kunne ministeren jo udmærket – at der ikke kunne frigives mere, end der blev investeret med det samme, kom man jo det til livs, at der kunne frigives midler til at skabe sig et større privatforbrug for i den øjeblikkelige situation.

Hvis ministeren ville gå så langt, ville vi være særdeles positive over for forslaget, for vi er ikke interesserede i, at hverken etableringskontoloven eller investeringsfondsloven skal misbruges, men vi er betænkelige ved at skulle slå noget i stykker, som har væsentlig betydning for svage områder som dem, jeg kommer fra. Ministeren kunne altså have klaret det og imødekommet os ved bare at gøre det sådan, at loven ikke blev misbrugt, men brugt efter sin hensigt, i stedet for helt at lukke af.

Jeg ved ikke, om ministeren endnu er til sinds at diskutere, om det dog ikke er muligt at få det ændret sådan, at hvor midler bruges i almenhedens eller egnsudviklingens interesse, kan man stadig væk få frigivet dem til investering i erhvervslivet i disse områder. Jeg håber, ministeren har den indstilling og eventuelt selv vil fremkomme med et ændringsforslag, hvis de ændringsforslag, der er stillet, ikke bliver vedtaget. Hvis ministeren gør det, skal vi gerne støtte lovforslaget ved tredje behandling.

Waldorff (VS):

Jeg håber i modsætning til hr. Arne Bjerregaard ikke, at ministeren vil ændre på dette her, som hr. Arne Bjerregaard taler om, og jeg går faktisk ud fra, at han ikke vil gøre

det, eftersom det stillede ændringsforslag bl. a. går ud på at få sat en stopper for udnyttelsen af udbyttekontrakter og det jo specielt er det, som har været fremme i forbindelse med Nibe-Løgstør-varianten af denne skattefidus.

Hr. Arne Bjerregaard spørger, om det er muligt at lave en ordning, så man kun får frigivet det fra en konto, som man reelt investerer, men hr. Arne Bjerregaard ved udmærket godt, hvis han ellers i øvrigt har fulgt med i diskussionen i udvalget, at intet er lettere at omgå end netop en ordning, der går ud på, at man kan få frigivet det, som svarer til det kontante indskud i en eller anden virksomhed. Det er uhyre let at lave en aftale om et ganske vist kontant indskud, som man dog forhøjer passende, så man får frigivet samtlige sine investeringskontomidler eller etableringskontomidler, hvorefter man laver en låneordning, så man får ført midler tilbage til forbrug. Det har faktisk været diskuteret i udvalget, og der er ingen tvivl om, at det vil være en meget brugt fidus, hvis man laver det hul. Jeg mener, det samme gælder de borgerliges – eller de andre borgerliges – forslag om, at man skal begrænse frigivelsen af midler til hæftelsesbeløbet: dér vil kunne iværksættes den samme systematiske udnyttelse af et sådant hul.

Jeg mener, at konklusionen af dette her er den samme, som vi har været ude for masser af gange, nemlig at hvis man lader den mindste smule tilbage af sådanne huller til omgåelse af det, som siges at være hovedhensigten med et forslag, så opstår der øjeblikkelig en systematisk spekulation i det. Det er et hovederhverv i dette land at nedsætte sig som revisor eller advokat og undersøge skattelovgivningen for at udnytte situationen, hver gang der er et hul – ja, hr. Glistrup niker ivrigt; det har han jo meget kendskab til – i en lovgivning eller er en mulighed for at kombinere flere lovgivninger, som embedsmændene og politikerne endnu ikke har fundet ud af at kombinere på den rette måde. Derfor har ministeren – og det vil jeg da gerne rose ham for – gjort det eneste forsvarlige eller næsten eneste forsvarlige i denne forbindelse, nemlig at stoppe for udnyttelse af etableringskontomidler og investeringsfondsmidler i forbindelse med forlods afskrivning på køb af anparter og udbyttekontrakter. Et skridt videre, man kunne have taget, var at få slagtet kommanditselskabsformen; det vil-

[Waldorff]

le have stoppet for endnu flere af de omgælsesmuligheder, der eksisterer.

Til sidst blot den bemærkning, at når hr. Arne Bjerregaard siger, at der skal være mulighed for at bruge etableringskontomidler til at investere til erhvervsudvikling i egnsudviklingsområder, er det, han beder om, at man i kraft af lønarbejdernes skatter skal have mulighed for at opnå en skattegevinst ved at smide pengene i et egnsudviklingsområde, hvorefter virksomhederne flytter fra København til f. eks. Nordjylland eller Vestjylland og udnytter for det første den fordelagtige leje, man kan få i kraft af de skatteyderbetalte tilskud, og for det andet den billige arbejdskraft. Det er den cirkel, som hr. Arne Bjerregaard vil have til at køre, og det er vi selvfølgelig imod.

Flygaard (DR):

Jeg har ikke noget at tilføje til det, jeg sagde ved første behandling af det foreliggende lovforslag og skal også her meddele, at vi vil stemme for lovforslaget, som det foreligger med regeringens ændringsforslag, ved tredje behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal på regeringens vegne afvise det ændringsforslag, der er stillet af venstre, de konservative, kristeligt folkeparti og fremskridtspartiet. Jeg er udmærket klar over, at det er i overensstemmelse med det forslag, som den tidligere skatteminister agtede at fremsætte, men efter min vurdering vil det fortsat være muligt at frigøre midler til andre formål, og det er lige præcis det, jeg mener vi skal have stoppet for.

Regeringens ændringsforslag går ud på, at der også stoppes for adgang til at få frigjort midler til erhvervelse af udbyttekontrakter, for også her må jeg sige, at jeg finder den udvikling, der har været i gang, uheldig. Ordningen kan jo tilskynde til dannelsen af selskaber, hvis eneste formål er at sælge udbyttekontrakter og investere de indkomne midler i forskellige værdipapirer eller andre ting. Jeg mener ikke, det er acceptabelt at lade denne udvikling løbe videre, og derfor har regeringen stillet sit ændringsforslag.

Til det spørgsmål, hr. Arne Bjerregaard har stillet mig, må jeg bedøve hr. Arne Bjerregaard med, at svaret er nej.

Så skal jeg i øvrigt kun sige til hr. Erlendsson, at det virker en lille smule hyklerisk, når man ved, at hr. Erlendsson og hans parti samtidig går stærkt imod enhver form for egnsudviklingsstøtte.

Anders Poulsen (V):

Må jeg først sige til hr. Arne Bjerregaard, at vores ændringsforslag jo netop opfylder det, hr. Arne Bjerregaard efterlyser. I de områder, Nibe-Løgstør-områderne, som hr. Arne Bjerregaard talte så pænt om, bliver der, hvis ministerens forslag bliver gennemført, lukket af for de initiativer, der er udfoldet i disse områder. Jeg vil også godt minde hr. Arne Bjerregaard om, at netop Nibe-Løgstør-området er, som vi hørte det under udvalgsarbejdet, det område, der har det laveste beskatningsgrundlag i dette land. Det er samtidig et område med en meget stor arbejdsløshed, så for dette område og for de lokale initiativer, der er udfoldet deroppe, vil en gennemførelse af ministerens forslag være noget nær en katastrofe, og derfor vil jeg opfordre hr. Arne Bjerregaard til at stemme for vores ændringsforslag. Det løser netop disse problemer, som hr. Arne Bjerregaard var nervøs for.

Erlendsson (FP):

Jeg forstår, at skatteministeren mener, det er hyklerisk tale, når jeg ønsker, at der skal være så gode muligheder her i landet som muligt for private investeringer, og at alle de investeringsmidler, som nu ligger rundt omkring i investerings- og etableringsfonds, skal kunne udnyttes til at hjælpe os ud af den situation, som vi nu er i. Det har intet som helst med erhvervsudviklingshjælp fra staten at gøre. Det er hyklerisk at tro, at der sidder folk i regeringsapparatet, som er klogere, når det gælder at investere i erhvervsvirksomheder, end de folk, som sætter deres egne penge på spil, og som ønsker at foretage opsparing til et sådant formål. Jeg og fremskridtspartiet tror, at den form for investering i erhvervslivet, som man kunne få ved udnyttelse af etablerings- og investeringskonto, ville være af langt større nyttevirkning end de skattekroner, der først skal hales op af lommerne på den skatteplagede befolkning og derefter gives ud til selektive erhvervsstøtteordninger rundt omkring i landet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige til hr. Anders Poulsen, at jeg vel er klar over, at det ændringsforslag, som venstre har stillet, vil løse problemet for bl. a. Nibe-Løgstør-området, og derfor har vi selvfølgelig også i sinde at stemme for dette ændringsforslag. Men det, jeg havde håbet, var blot at få ministeren i en dialog om de store problemer, vi får i disse områder, hvor vi netop har prøvet at udnytte en lovgivning for at få gang i udviklingen. Nu kommer man bombastisk og ødelægger denne udvikling, som bl. a. den socialdemokratiske regering har ønsket. Når vi selv prøver, kommer man og slår det hele i stykker. Det er lidt beklageligt at skulle arbejde i sådanne områder og prøve at være med til at bygge noget op, når man hele tiden skal se det slået i stykker, som vi lige har fået op at stå. Det eneste, vi beder om, hr. skatteminister, for at kunne klare problemerne, er, at investeringsfondshenlæggelsen må bruges til disse formål, og at der kun bliver frigivet så meget, som der bruges.

Jeg må lige sige til skatteministeren, at han kan se på de regnskaber, som foreligger på dette område, at der ikke er brugt ret meget mere end det frigivne; der er vel kun 10 pct., som er udnyttet til privat forbrug, og vi kan udmærket bære, at man lukker det hul, så det hele bliver investeret. Vil skatteministeren bare det, kan vi muligvis klare os. Jeg erkender da, at udbyttekontrakterne er noget, man finder på simpelt hen for at få noget i gang. Man må jo udnytte de huller, der er i loven, når man lukker, havde jeg nær sagt, for udviklingen i disse områder. Vi erkender blankt, at det kan blive til misbrug, og derfor accepterer vi også, at hullet bliver lukket, hvis skatteministeren dog blot vil gå så langt, at vi kan redde hele vores erhvervsinvestering på kommunalt plan i disse områder. Ellers falder det hele til jorden, og jeg kan ikke nok sige, at det er meget beklageligt for os deroppe, at det skal gå sådan, bare fordi man ikke vil lave denne lille ændring i det foreliggende forslag.

Hr. Waldorff siger: det skal lykkes, det hele, for der er fiduser. Ja men jeg er da klar over, at VSerne altid ser fiduser alle vegne, men vel, vi almindelige lønmodtagere arbejder jo heller ikke, undtagen hvis vi får nogle fiduser ud af det. Selvfølgelig vil vi have pro-

fit ud af tingene, men at dette skulle kunne være fidus, hvis man lukker de huller, som jeg har talt om, så der ikke kan frigives mere, end der anvendes, forstår jeg ikke. Så bruger hr. Waldorff skatteministerens argumentation. Jeg synes, hr. Waldorff selv skulle have fundet på en argumentation, for den argumentation, som skatteministeren fremkom med, var ikke alt for overbevisende.

Lad mig så sige om udbyttekontrakter, at de må godt falde væk for vores skyld, men vi vil ikke have dem til at falde væk, så længe vil ikke får mulighed for at udvikle vores område på en rimelig måde. At virksomhederne så skulle flytte fra København, og op til vores område som hr. Waldorff sagde ikke var så heldigt: jeg kan bare sige til hr. Waldorff, at det er meget heldigt, og det har regeringen jo også tidligere satset på, for man får nemlig en større produceret enhed pr. brugt arbejdskraft i disse områder, og det må være en fordel nationaløkonomisk set.

Hagen Hagensen (KF):

Den lovgivning, vi har om kommanditselskaber og deres beskatning, har været gældende siden 1960, da den blev indført ved, at man undtog kommanditselskaber fra selskabsbeskatningen. Vi kender altså udmærket godt denne form, vi har været med til at sørge for, at den blev sådan, og det nuværende regeringsparti var da også med, for ikke at sige, at det var dem, der måske først og fremmest sørgede for, at selskabsskatte loven blev lavet om for de mange år siden. Nu, hvor den har virket og egentlig virket godt gennem mange år, så kommer man og vil borttage en del af grundlaget for det, der sker ude i erhvervslivet, og som vi har behov for i disse år. Lykkes det for ministeren at få dette igennem, vil færre foretagender komme i gang, færre vil få arbejde, flere kommer i klemme ved at skulle betale efterbeskatning af penge, de har sat hen til det, som vi gerne så de blev brugt til, nemlig til investering i erhvervslivet.

Nu ved jeg udmærket godt, at når jeg siger det, gør det ikke spor indtryk på skatteministeren, men jeg er gået herop netop for at spørge ministeren, om ikke det nødråb, der kom fra hr. Arne Bjerregaard for et øjeblik siden, kan være med til at få ministeren til at ændre stilling. Jeg har forståelsen af, at

[Hagen Hagensen]

ministeren og hans regering meget vel kan få brug for hr. Arne Bjerregaard og hans fællers støtte i de kommende timer og dage, så jeg forstår ikke den måde, ministeren tager hr. Arne Bjerregaards indlæg på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af lovforslaget
forkastedes, idet 72 stemte for, 99 imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges med 100 stemmer mod 72.

Ændringsforslag nr. 2 angående titlen, ændringsforslag nr. 3 og § 2 med de foretagne ændringer

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5-7 og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler.

(Lovforslag nr. L 50. Fremsat 4/12 79. Første behandling 7/12 79. Betænkning 17/12 79).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Anders Poulsen (V):

Under udvalgsarbejdet i forbindelse med dette lovforslag er det meget tydeligt blevet fremført, at lovforslaget vil have negative virkninger på investeringerne i erhvervslivet og dermed på produktion og beskæftigelse. Vi har bl. a. haft besøg af deputationer, som meget tydeligt har påvist dette.

Endvidere vil jeg ligesom ved førstebehandling minde ministeren om, at lovforslaget er et brud på tidligere aftaler, nemlig aftaler om lovens varighed. Det er sådan set i sig selv kritisabelt, men hvad der er endnu værre, er, at man nu griber ind i de investeringsplaner, som erhvervsvirksomhederne har lagt i tiltro til investeringsfradragsordningens varighed frem til 31. december 1981.

Kan det virkelig være ministerens mening at gribe ind i virksomhedernes dispositioner på denne måde? Ønsker ministeren virkelig at gribe ind i virksomhedernes konkurrenceevne på denne uheldige måde? Ved ministeren ikke, at nogle af de lande, vi konkurrerer hårdt med, har lignende ordninger? Lad mig i den forbindelse blot nævne Sverige og Holland.

Jeg vil også godt her ved andenbehandlingen gentage, at venstre i modsætning til ministeren mener, at lovens nugældende tidsgrænse indtil 31. december 1980 burde forlænges og helst sådan, at investeringsfradragsordningen blev gjort permanent. Endvidere mener venstre, at investeringsfradragsordningen burde udvides, så også denne ordning kom til at omfatte investering i bygninger, hvorpå der kan foretages skattemæssig afskrivning. Investeringsfradragsordningen er en af de små ting, som kan medvirke til at sætte gang i produktion, eksport og beskæftigelse.

Sluttelig skal jeg nævne, at vi kan stemme for det stillede ændringsforslag.

Hagen Hagensen (KF):